

אני מתקשה להבין את קו הממשלה במו"מ עם הפלשתינים. קשה להבין על מה אנו בעצם מנהלים אתם מו"מ - על אוטונומיה? האוטונומיה כבר קיימת. העוצר והסגר עזרו לבססה; מה עוד יש לנו להציע לאוכלוסייה הפלשתינית? נהיה כנים - מצבנו היום בגדה וברצועה אינו שונה הרבה ממצבנו בלבנון בשנת '85. כבר מזמן חדלנו לשלוט באירועים. צעדנו מוכתבים ע"י האירועים בשטח. הפלשתינים הבינו בינתיים, שאנו בעצם שואפים 'לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה'. מדיניות זו נכפתה עלינו ע"י הליכוד במסע טרור רעיוני ללא תקדים ובהתנהגות כמעט היסטורית של המתנחלים, הרואים ברצח בחברון ניצחון. כך אנו שוקעים יותר ויותר בביצה של מציאות לבנונית, במלחמת מליציות נוסח לבנון. את מי אנו מנסים עוד להשלות? - את עצמנו או את העולם, שאנו נלחמים שם ב'הפרות סדר' באמצעות כוחות משטרה ובתי המשפט, כמו שלטונות ארה"ב בהארלם או בווסט. 'הפרות סדר' - האמנם?!

תמוהה גם גישת 'שלום עכשיו', לאמץ לעצמה את סיסמת הימין, 'ידו קיום בשלום', סיסמה ריקה מכל תוכן, לאחר שחמש-עשרה שנות התנחלות הוכיחו, שבמקום בו קיים דו קיום - לעולם לא יהיה שלום. את הסכסוך היהודי-ערבי לא נפתור בדורנו. ננסה לפחות להימנע מחיכוכים ע"י היתקוּת; בגדה וברצועה הדרך היחידה, אפוא, היא הפרדה בינינו וריכוזי אוכלוסין ערביים - במילים פשוטות, פינוי השטחים!

אני יודע, שבלב לבו של המו"מ על הסדר בגדה ובעזה טמון פחד, שהפלשתינים יהיו ילדים רעים ויירו קטיושות מעבר לקו הירוק. קשה גם להתרשם, כי שותפינו למו"מ הוא ציבור שקול וענייני; לכל היותר היסטרי ורגשני, וספק רב אם נגיע אתם לאותו הסדר, שיבעלי החזון אצלנו חולמים עליו. המבנה הפוליטי-חברתי במחנה הפלשתיני (ושאלת הפליטים) ימנעו את זה. לבסוף לא תהיה לנו ברירה, אלא לפנות את השטחים באופן חד צדדי, unilateral, ללא הסכמים מחייבים, אך עם יתרון לא מבוטל: השתחררנו מאודיום 'הכיבוש' וההתחייבויות הבינלאומיות שהכיבוש מטיל עלינו. נהיה חופשיים להגיב מבחוץ, באם הנסיבות תחייבנה זאת. אל נשלה את עצמנו בחזון של השקעות ופיתוח שם. גם צעדים כלכליים יתקבלו כהתערבות ישראלית בלתי נסבלת. בדורנו עדיף שהגבול יהיה 'מסך ברזל' עם מגדלי שמירה ושדות מוקשים.

לא, לא שכחתי את המתנחלים. קיומם מוסיף לנו מימד חדש בפוליטיקה הישראלית - הדת המיליטנטית. עד כה ידה הייתה על העליונה ברוב המאבקים, משום שאף ממשל לא העז להתמודד איתה. ננסה דרך אחרת - נתעלם ממנה! התאכזבתי מעמידתה הפושרת והספקנית של מר"צ נגד הדתיים. ציפיתי למאבק גלוי ובלתי מתפשר נגד תופעת הדת בחיים הציבוריים, עם כל מה שכרוך בזה. במה עזרה כניעתה של שולמית אלוני לש"ס? בכלום, כפי שהתנהגות ש"ס בהמשך הוכיחה. האם האיפוק בתוך הממשלה 'למען השגת השלום עם הפלשתינים', לא יתגלה לבסוף רק כחוסר עמוד שדרה והעדר יושר אינטלקטואלי?

אין דרך להתנגשות חזיתית עם המתנחלים בקונסטלציה הפוליטית הנוכחית. אי אפשר לפנותם מחברון בכוח. אך אפשר לפנות את צה"ל. היו בטוחים - עם חייל צה"ל האחרון יתפנה גם המתנחל האחרון. עם זאת, יש גם להבהיר לפלשתינים: לא תהיה ימית שניה. פינוי כוחות צה"ל עד לחייל האחרון בעת מועד, כן. מהמתנחלים נתעלם; ישברו את הראש בעצמם.

ברור, אלה דברים כבדי משקל ולא בקלות יתוו קו מדיני הרה גורל זה. אבל נראה, כי מיצינו את כל האפשרויות ובעלי החזון יצטרכו להתרגל לחזון ריאלי יותר. אין טעם להחזיק עוד בשטחים, אם הסיבה היחידה לכך היא המתנחלים ומעבר לכך אין לנו תועלת, ביטחונית או כלכלית. אולי יקום לרבין בגין שני, שיעזור לו להשתחרר מסינדרום מלחמת ששת הימים.